

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Przasnyszu III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Hanna Suchodolska

Protokolant Olga Borkowska

po rozpoznaniu w dniu 8 marca 2017 r. w Przasnyszu

na rozprawie

sprawy z powództwa A. P. (1)

przeciwko A. P. (2)

o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego

orzeka:

I. stwierdza wygaśnięcie obowiązku alimentacyjnego A. P. (1) wobec córki A. P. (2) wynikającego ostatnio z wyroku Sądu Rejonowego w Przasnyszu z dnia 22 stycznia 2013 r. w sprawie III RC 224/12 z dniem 03 stycznia 2017 r.;

II. nakazuje zwrócić powodowi ze Skarbu Państwa kwotę 480 (czterysta osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu opłaty od pozwu.

UZASADNIENIE

Powód A. P. (1) w pozwie z dnia 3 stycznia 2017 r. wniósł o uchylenie alimentów zasądzonych od niego na rzecz córki A. P. (2) w sprawie III RC 224/12.

W uzasadnieniu pozwu podał, że córka ma 25 lat, ukończyła studia magisterskie o kierunku profilaktyka społeczna i resocjalizacja i z uwagi na fakt, że zdobyła zawód, powinna być samodzielna i pozyskiwać własne środki na utrzymanie.

Na rozprawie uzupełnił żądanie, żądając uchylenia obowiązku alimentacyjnego z dniem 3 stycznia 2017r.

Pozwana A. P. (2) w odpowiedzi na pozew i na rozprawie wniosła o oddalenie powództwa w całości podnosząc, że ukończyła studia na kierunku profilaktyka społeczna i resocjalizacja, jednakże od dwóch lat kontynuuje naukę na Uniwersytecie (...) na Wydziale (...) w systemie stacjonarnym, a po zakończeniu sesji zimowej (...) pragnie rozpocząć szkolenie z grafologii, rozwijając swoje umiejętności zawodowe.

Podkreśliła, że jest studentką osiągającą wysokie wyniki w nauce. Nadal studiuje w systemie stacjonarnym. Ma żal do ojca, że ją wymeldował z domu rodzinnego, ich kontakty wygasły w sposób samoistny oraz, że nie interesował się jej życiem i nie pomagał w podejmowaniu życiowych decyzji, a po jej rozstaniu z chłopakiem po 7 latach nie okazał zrozumienia i empatii.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem z dnia 22 stycznia 2013 r. Sąd Rejonowy w Przasnyszu w sprawie III RC 224/12 zasądził alimenty od A. P. (1) na rzecz jego córki A. P. (2) w kwocie po 800 zł miesięcznie.

Powód prowadzi własną działalność gospodarczą jako kierowca samochodu ciężarowego. Świadczy usługi transportowe dla A. w P., czasami dla innych podmiotów i z tego tytułu za 2015 r. osiągnął przychód w kwocie 137187 zł tego dochód 31.522 zł, zaś za 2016 r przychód w kwocie 107589 zł, z czego dochód wyniósł 27416 zł.

Płaci alimenty na jeszcze jedną córkę z tego samego małżeństwa, siostrę pozwaną w kwocie 1000 zł miesięcznie. Mieszka sam w domu jednorodzinnym, ponosząc miesięczne koszty w kwocie 158 zł za media.

Pozwana do 21 grudnia 2016 r. była studentką Wydziału (...) i (...) (...). Studia te ukończyła, zdając egzamin magisterski dnia 21 grudnia 2016 r. W trakcie tych studiów od 1 października 2015 r. podjęła studia stacjonarne, jednolite magisterskie na drugim kierunku na Wydziale (...) również (...). Decyzji tej nie konsultuje z powodem. Od lutego 2017 r. rozpoczęła kurs grafologa.

Wynajmuje mieszkanie w W., za które łącznie z rachunkami płaci 853 zł lub 788 zł w zależności czy opłaca rachunki w danym miesiącu za media czy też nie. Bilet miejski kosztuje ją 50 zł miesięcznie. Swoje miesięczne koszty utrzymania określiła na kwotę 1900,53 zł. Od matki otrzymuje ok. 800 zł.

Jej matka jest nauczycielką i otrzymuje miesięcznie wynagrodzenie w kwocie 3100 zł netto.

W okresie od 1 października do 30 czerwca 2016 r. otrzymywała stypendium naukowe w kwocie 650 zł miesięcznie, o którym nie poinformowała ojca. W okresie wakacji podejmuje pracę na umowy cywilnoprawne i z tego tytułu za 2015 r. zarobiła (...)50 zł netto.

Zeznania świadka A. W. nic istotnego do sprawy nie wniosły, potwierdziła w zasadzie fakty, które podała pozwana, a powód nie kwestionował.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie nie spornych zeznań stron i nie kwestionowanych dowodach z dokumentów w postaci: skróconego aktu urodzenia /k 3/, zaświadczenia /k 11, 15/, decyzji, /k 12, 40 /, PIT -37 /k 22-23/, wyczerzenia dochodu powoda /k 31/, PIT -28 /k 32-35/, historii rachunku bankowego /k 36-38/.

Sąd zważył, co następuje :

Obowiązek alimentacyjny rodziców wobec dziecka trwa do czasu do kiedy nie jest ono w stanie utrzymać się samodzielnie, co wynika z treści art. 133§1krio. Jednocześnie z art. 133§3 krio wynika, że rodzice mogą uchylić się od świadczeń alimentacyjnych z względem dziecka pełnoletniego jeżeli są one połączone z nadmiernym dla nich uszczerbkiem albo jeżeli dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że A. P. (2) ma ukończone studia wyższe na kierunku resocjalizacji i profilaktyki społecznej i zdała egzamin końcowy dnia 21 grudnia 2016 r., uzyskując tytuł magistra. Pozwana jednak w trakcie studiowania pierwszego kierunku, dwa lata temu rozpoczęła studia na kolejnym kierunku, a mianowicie psychologię na tej samej uczelni. Decyzję o podjęciu kolejnego kierunku studiów podejmowała samodzielnie, nie uznając za stosowne poinformowania o tym fakcie powoda. Wobec czego stwierdzić należy, że postawiła go nijako przed faktem dokonanym. W ocenie Sądu takie zachowanie jest przedmiotowym traktowaniem rodzica. Ojciec ma być tylko, mówiąc kolokwialnie sponsorem, nie ma prawa głosu.

W ocenie Sądu możliwości zarobkowe powoda pozwalają na stwierdzenie, że dalsze finansowanie pozwanej będzie nadmiernym dla niego uszczerbkiem. Nie można zapominać, że powód obciążony jest jeszcze jednym obowiązkiem alimentacyjnym, na siostrę pozwaną, która jest chora na stwardnienie rozsiane i to wcale nie w symbolicznej kwocie, bo 1000 zł miesięcznie. Sąd nie kwestionuje tu ani kwoty, ani zasadności tych alimentów zważywszy na chorobę, jaka dotknęła siostrę pozwaną, ale jest to istotna okoliczność przy możliwościach zarobkowych powoda i dalszym udziale w kosztach utrzymania pozwanej. Miesięczne wynagrodzenie powoda, którego wysokości pozwana nie kwestionowała, wynosi za 2015 r. 2626 zł zaś za 2016 r. 2284 zł. Po uiszczeniu zasądzonych dotychczas alimentów na pozwaną i jej siostrę pozostaje pozwanemu niewielka kwota na jego własne utrzymanie.

Ukończony kierunek studiów przez pozwaną daje jej możliwość podjęcia pracy i studiowanie psychologii w systemie zaocznym, nie koniecznie może na tak prestiżowej uczelni na jakiej rozpoczęła ten kierunek.

Fakt, iż ukończenie psychologii było marzeniem pozwanej, które obecnie realizuje, nie dają podstaw do tego aby na powodzie ciążył obowiązek alimentacyjny do 28 roku życia pozwanej. Miała możliwość poprawy egzaminu maturalnego i podjęcia psychologii jako pierwszego kierunku znacznie wcześniej, skoro resocjalizacja nie była jej wymarzonym kierunkiem i nie zamierza pracować w tym zawodzie.

Sąd nie kwestionuje, że pozwana należy do bardzo dobrych studentek i jej marzeniem jest ukończenie psychologii, ale zdaniem Sądu, jeżeli w spełnieniu tych marzenia niezbędny jest udział finansowy osób trzecich w tym wypadku ojca i matki, to przed podjęciem decyzji o rozpoczęciu kolejnego kierunku winni być, co najmniej poinformowani i winni wyrazić akceptację dla takiej decyzji. Stawianie kogoś przed faktem dokonanym nie może uzyskać akceptacji od strony prawnej, nie mówiąc o zasadach dobrego wychowania.

Żaden rodzic nie może być zmuszony orzeczeniem sądu do partycypowania w kosztach utrzymania dziecka, które ma odpowiednie wykształcenie i stan zdrowia pozwalający mu na podjęcie pracy w wyuczonym zawodzie. Akceptowanie takiego stanu rzeczy może prowadzić do przekonania, że obowiązek alimentacyjny będzie zasadny nawet kiedy pozwana będzie kontynuowała studia doktoranckie z uwagi na jej wyniki, bo zapewne nie osiągnie takiego poziomu wynagrodzenia na początku swojej pracy zawodowej o jakim marzy, mając na uwadze polskie realia.

Bezspornym faktem jest, iż tradycją w polskich rodzinach jest pomoc dziecku przez rodziców przez całe ich życie. Nie może być to jednak obowiązek narzucony faktami dokonanymi i orzeczeniem sądowym, w sytuacji, kiedy to dziecko jest w stanie zarobić na swoje utrzymanie, a przedłużenie obowiązku alimentacyjnego ma być swoistą karą za brak empatii i osobistej troski powoda we wcześniejszych okresach życia powódki.

Podjęcie decyzji o kontynuowaniu kolejnego kierunku studiów, wydaje się być w świetle powyższego celowym wybiegiem pozwanej, zmuszającym powoda do alimentowania przez kolejne trzy lata.

Reasumując, stwierdzić należy, iż nastąpiła zmiana stosunków po stronie pozwanej in plus polegająca na fakcie ukończenia studiów i zdobycia zawodu, co prowadzi do stwierdzenia, iż pozwana jest w stanie podjąć pracę i utrzymać się samodzielnie, zaś dalsze alimentowanie pozwanej przez powoda może prowadzić do nadmiernego uszczerbku w jego sytuacji finansowej, w związku z tym zasadnym jest stwierdzenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego stwierdzonego wyrokiem Sądu, który został wyżej opisany.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji na podstawie art.138 krio.

Sąd na podstawie art. 98 §1 kpc zwrócił powodowi uiszczoną opłatę od pozwu albowiem wygrał on sprawę w całości natomiast pozwana jako osoba uprawniona jest zwolniona od ponoszenia kosztów sądowych z mocy ustawy.